

Turino Viešpaties Kūno bazilikoje geležinėmis grotelėmis užtvirtuota vieta, kur 1453 metais įvyko pirmasis Eucharistijos stebuklas. Įrašas grindyse už grotelių skelbia: „Čia kniūbsčia parpuolė mulė, kuri nešė Dievo Kūną; čia Šventoji Ostija, išsilaisvinusi iš maišo, kur buvo įdėta, aukštyn pakilo; čia ji maloningai nusileido į maldaujančias turiniečių rankas. Šią vietą stebuklas padarė šventą. Prisimink, atsiklaupęs pagarbink ir melsk, kad būtum įkvėptas Viešpaties baimės (1453 m. birželio 6 d.).“

Viešpaties Kūno bazilikos interjeras

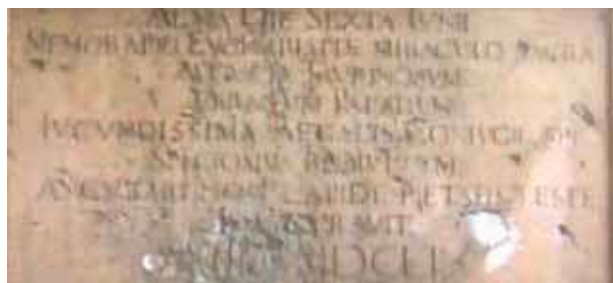
Viešpaties Kūno bazilikoje virš altoriaus matomas Bartolomeo Garavaglia, tapytojo ir Gercino mokinio, paveikslas, vaizduojąs 1453 m. Eucharistijos stebuklą

Turino stebuklo atvaizdai

Turino Viešpaties Kūno bazilika

Stebuklo atminimo plokštė

Stebuklingosios Ostijos atspaudai.

Aukštutiniame Suzos slėnyje, netoli nuo Eksilių, Renato d'Angiò pajėgos susidūrė su Savoijos kunigaikščio Liudviko kariuomenės būriu. Kareiviai smaginosi plėšdami kraštą, o keli jų įėjo į bažnyčią. Vienas kareivis atplėšė tabernakulio dureles ir pagrobė monstranciją su joje įdėta konsekruota Ostija. Visą grobį susidėjęs į maišą, užkrovė jį ant mulės ir pasuko Turino link. Didžiojoje aikštėje prie šv. Silvestro bažnyčios (kur vėliau bus pastatyta Dievo Kūno bažnyčia) mulė suklupo ir parpuolė. Maišas atsirišo ir monstrancija su konsekruota Ostija pakilo virš aplinkinių namų, didžiai apstulbindama gyventojus. Tai pamatęs tėvas Baltramiejus Coccolo nubėgo pranešti vyskupui Liudvikui, kilusiam iš Romanijos markizų giminės. Vyskupas, lydimas dvasininkų ir tikinčiųjų kortežo, pasuko į aikštę ir puolęs

kniūbsčias meldėsi Emauso mokinių žodžiais: „Pasilik su mumis, Viešpatie!“

Tuo metu įvyko naujas stebuklas:

monstrancija nukrito ant žemės, konsekruota Ostija laisvai danguje švietė tarsi antroji saulė. Vyskupas iškėlė aukštyn kieliką, kurį laikė rankoje, ir Ostija pamažėl nusileido į jį.

Pamaldumas 1453-ųjų metų stebuklui mieste greitai išplito. Kopyčią, pastatytą stebuklo vietoje, netrukus pakeitė bažnyčia, dedikuota Viešpaties Kūnui. Reikšmingiausios pamaldumo apraiškos – šventės, organizuotos stebuklo šimtmečių ir penkiasdešimtmečių jubiliejų proga (1653, 1703, 1753, 1853 ir iš dalies 1803 metais. Daug dokumentų aprašo stebuklą, seniausi – trys Kapitulos aktai (1454, 1455 ir 1456 metų) ir

keli to laikotarpio Turino municipaliteto tekstai. 1853 metais iškilmingam 400-ųjų stebuklo metinių minėjimui vadovavo pal. popiežius Pijus IX, šventėje dalyvavo šv. Jonas Bosco ir t. Rua. Šia proga Pijus IX patvirtino stebuklo minėjimo Valandų liturgijos ir šv. Mišių tekstus Turino arkivyskupijai. 1928 metais popiežius Pijus XI Viešpaties Kūno bažnyčią pakėlė į mažosios bazilikos rangą. Stebuklingoji Ostija buvo saugoma iki XVI a.; Šventasis Sostas tuomet davė nurodymą ją konsumuoti, kad „neprievartautume Dievo padaryti stebuklą amžiną, išlaikant Eucharistinį pavidalą negendantį.“

*Maišas atsirišo ir
monstrancija su konsekruota
Ostija pakilo virš
aplinkinių namų, didžiai
apstulbindama gyventojus.*

1453 metais stebulingajai Ostijai buvo pastatytas tabernakulis katedroje, 1492 metais jis buvo pašalintas, nes prasidėjo naujo pastato, kurį suprojektavo Meo del Caprino, statybos. 1528 metais stebuklo vietoje buvo pastatyta Mato Sanmichelli suprojektuota koplyčia, kurią puošė freskos, vaizduojančios svarbiausius stebuklo momentus. Vėliau koplyčios vietoje iškilo Viešpaties Kūno bažnyčia. Ją 1604 metais pradėjo statyti Ascanio Vittozzi. Sprendimą statyti šią bažnyčią miesto valdžia priėmė 1598 metais per maro epidemiją, atsiliepdama į Šventosios Dvasios brolijos prašymą

Stebuklingosios Ostijos reprodukcija iš knygos *Il Miracolo di Torino illustrato all'occasione del primo congresso eucaristico internazionale* (Torino: Tipografia Fratelli Canonica, 1894) – Simeomo kolekcija, C 9200

Luigi Vacca (1778–1854) freskos ant bazilikos skliauto (1853), iliustruojančios stebuklo epizodus

Giovanni Antonio Recchi freskos, vaizduojančios stebuklą, Turino miesto rotušėje

Turino Viešpaties Kūno bazilikos interjeras

Turino stebuklo kielikas

Atminimo lenta, žyminti vietą, kur parkrito mulė

Turino savivaldybės 1672 metais padaryta kipariso medžio dėžutė stebuklo dokumentams saugoti

*per non obbligare Dio
a fare eterno miracolo
col mantenere sempre
incorrotte, come si
mantennero, quelle
stesse eucaristiche
specie*

Plokštė, kurioje rašoma, kad stebulingoji Ostija buvo konsumuota tam, kad „Dievas nebūtų įpareigotas padaryti amžiną stebuklą...“

Nežinomas autorius, *Švenčiausiojo Sakramento stebuklas*. Raižinys. Triptikas vaizduoja šias stebuklo fazes: Ostijos vagystė Eksiliuose, mulės kritimas ir Ostijos skrydis aukštyn, nusileidimas į kieliką. Virš šoninių arkų iškilę miesto herbai. Pirmą kartą išspausdinta Giulio Cezare Bergera, *L'Anno Secolare: Festa Solennemente Celebrata dalla Illustrissima Città di Torino Agli Sei Di Giugno dell'Anno 1653 Che Fù l'Anno Dugentesimo Dope Il Famoso Miracolo del Santissimo Sacramento* (Simeomo kolekcija, C 2412)

Geležinis liejinys, kuriuo buvo padaryti stebuklingosios Ostijos atspaudai, 1673 metais buvo perkeltas iš Eksilių į Turiną, 1684 metais padovanotas savivaldybei ir iki šiol saugomas miesto istorijos archyvuose